

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

- ✓ Ze staršovstva
- ✓ Nové tváře (7): Klára Tomková
- ✓ Kolikátý žalm budeš letos číst?
(*Abigail Hudcová*)
- ✓ Noc kostelů (*Hana Volná*)
- ✓ Z četby (*Drago Fišer*)
- ✓ Kalendář na květen 2011

Jaké to bylo v Křížlicích?

Na Nový rok, když jsme se s mládeží vraceli ze silvestrovského pobytu v Daňkovicích, každý z nás

přemýšlel, kam bychom mohli jet příště. Postupně padlo několik návrhů od těch sportovně orientovaných až po vyložení odpočinkové varianty. Na místě jsme se však shodli všichni hned - stará škola v Křížlicích. Nakonec se někdo zeptal, proč se nepojede také někdy s dětmi?

(dokončení uvnitř čísla)

Zleva: J. Sobotka, náhodný spolucestující, S. Žůrková, M. Sobotková, D. Javornický, J. Javornický, M. Härtelová, A. Růžková, M. Vilímová, A. Jílková, E. Janotová, K. Härtel, K. Härtelová, M. Heller, J. Machovec, A. Homuta / *foto Marek Tichý*

Z jednání staršovstva 14. 4. 2011

(zkráceno)

Sborový život

- Společný víkend s dětmi, mládeží a konfirmandy v Křížlicích (25.-27. 3.): účast 41, hodně náročné, ale podle odezvy vydařené i vzdor počasí; vydatná pomoc některých účastníků z řad mládeže
- Bohoslužby dle Souterrainu: Květná neděle – M. Prudký (a oslava životního jubilea J. Jindrové). Velikonoční shromáždění: Zelený čtvrtek – čtení pašijí v 18:30, Velký pátek – bohoslužby s VP v 18:30, Hod Boží velikonoční v 9:30 s VP a křtem Davida Jiřího Doležala
- 8. 5. bohoslužby s P. Brodským a pořadem o našich sborech v zahraničí
- 15. 5. křest Štěpánky Vojtkové
- 22. 5. křest Victorie Camidge (maminka Kristýna Camidge, rozená Široká)

Středisko Diakonie Stodůlky

- Informace o Bienále: domluven jako hlavní koncert Jablkoně (v jednání termín a místo konání koncertu)

Finanční zpráva

- Zahájení sbírky darů na Jeronymovu jednotu (JJ); sbírka na Hlavní dar lásky (nutno odevzdat do konce dubna); výtěžek sbírky na Japonsko 27.715,- Kč (zatím odesláno, stav ke konci března 2011)
- Schválena sbírka 2.000,- Kč na letní tábor pro děti z Ukrajiny
- Sbírka na JJ: zatím vybráno cca 21.000 Kč – začne veřejně ohlášená sbírka

Hospodářské záležitosti

- Stavba, nápis (informace podala M. Uhlířová): zatím osloveny 2 firmy, dosud nedodaly nabídku
- Staršovstvo žádá o realizaci nápisu nad vchodem a zajištění souhlasu majitele domu, resp. F. Straky
- Napsána žádost na synodní radu (SR) ohledně využívání sborových prostor a nájmu za ně – dosud bez odpovědi
- Zaslána žádost ohledně vnějších oken sborových prostor: vnější okna se pouze opravují, k výměně nedojde; zaslat žádost ohledně sdělení termínů opravy oken sborových prostor, zabezpečení vitráží v době oprav (sestra farářka Hudcová)

Z došlé pošty

- Svolání 1. zasedání 33. synodu (19.- 22. 5. v Emauzích)
- Ze SR souhlas se studijním volnem P. Hudce

Různé

- Vývoj jednání ohledně ocenění manželů Duškových státním vyznamenáním za zásluhy: informace o schůzce s panem Bratským, podklady předány k vyhodnocení a požádáno o dobrozdání NM, NG a UPM
- 15. 4. 2011 návštěva zástupců členů sboru u sestry Duškové u příležitosti 101. narozenin (jedou sestry Hudcová, Petříčková, bratři Prosek a Volný)
- Pan Novotný požádal o možnost využití sborových prostor pro zkoušky komorního souboru a úložný prostor v zabezpečeném prostoru - neodsouhlaseno.

Jaké to bylo v Křížlicích?

(dokončení z titulní strany)

A tak jsme upustili od sportovně zaměřeného víkendu a rozhodli se jet na výlet všichni společně, malí i velcí dohromady. Pak už jen zbývalo vybrat termín, rozdělit organizační povinnosti a mohlo se vyrazit.

Přestože společná cesta vlakem s mnoha přestupy bývá náročná, je to část výletu, na kterou se vždy obzvláště těším. Po dlouhé době vidím nejen některé z mládežníků, ale především děti, které za těch pár měsíců od tábora zase vyrostly a hned se chtějí podělit o nejčerstvější noviny. Pokaždé se najde alespoň jeden dobrák, který připomene vtipný příběh o tom, jak jsme jednou nastoupili do špatného vlaku a poznávali tak krásy naší vlasti. Cesta je pak od samého počátku veselá a za pár hodin, které utečou jako voda, můžeme vystoupit v cíli.

Tentokrát jsme vystoupili ve Vichové nad Jizerou. Tam na nás už čekala auta, která nás postupně odvezla až ke staré křížlické škole. Po připravené večeři jsme společně hráli seznamovací hry, abychom se trochu vzájemně poznali, zpívali za doprovodu kytary a po čtbě na dobrou noc šli menší z nás spát. Ti starší ještě připravovali program na druhý den, rozdělili děti do skupinek, ve kterých mezi sebou druhý den soutěžily. Po chvíli jsme i my větší následovali příkladu mladších a šli také nabrat sil na další den.

Celá sobota pak byla prodchnuta vyprávěním o Jeremiášovi, které nejen dětem, ale i nám větším vyložila hned po snídani Abigail. Po něm jsme se rozdělili na tři skupiny. Děti hrály hru, kterou jim část mládeže připravila na dopoledne, konfirmandi měli svou hodinu s Petrem Hudcem a malá skupinka mládeže šla pro děti připravovat odpolední „stopovačku“. Po cestě do nedaleké Roudnice bylo schováno pět otázek, o jejichž skryši se děti dozvěděly ze zpráv podél cesty. Zprávy byly napsané buď šifrou, zdánlivě nedávaly smysl, nebo umístění otázky popisoval obrázek.

Posilnění obědem jsme se všichni vydali k Roudnici. Už během dopoledních příprav hry začalo sněžit, ale odpoledne se počasí ještě zhoršilo, a tak jsme hru co

nejvíce urychlili a vrátili se domů do tepla.

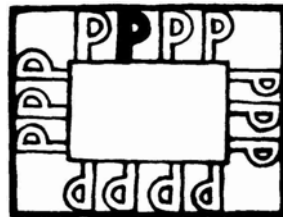
Před večeří měli konfirmandi ještě jednu hodinu na přípravu ke své zkoušce a my ostatní jsme pomohli s přípravou večerního pokrmu. Po večeří bylo na řadě opět několik her. Pro některé děti (nakonec i pro ty starší z nás) byla největším zážitkem hra na sardel. (Cílem hry je po tmě najít sardel, kterou představuje jeden z hráčů. Sardel může být schována v celém domě a její hledání v naprosté tmě je občas trochu problematické. Najde-li některý z hráčů zmiňovanou sardel, přitulí se k ní a stává se také sardelí. Hra končí ve chvíli, kdy sardeliště najdou všichni hráči.)

Při nedělních rodinných bohoslužbách jsme rozšířili řady křížlického sboru, kde děti hbitě odpovídaly na dotazy paní farářky. Je občas hodně překvapivé, jak vnímavé jsou děti ke světu dospělých a jak si všímají křivd a lží!

Po bohoslužbách už zbývalo jen uvařit oběd, zahrát si pár posledních her a po úklidu vyrazit opět domů. Všem nám bylo líto, že jsme nemohli zůstat déle. Víkend utekl tak rychle, a my měli ještě tolik her. Nezbyvá, než si je schovat pro děti na letní tábor a těšit se na srpen, kdy se s dětmi zase uvidíme. A s mládeží – s tou jedeme na velikonoční svátky za Kátou Hejlovou do jižní Francie, abychom ji společně navštívili a také ji podpořili před maturitní zkouškou, která ji tam za pár týdnů čeká.

-m-

Nové tváře (7): Klára Tomková

(lih) Milá Kláro, setkáváme se s tebou v našem dejvickém evangelickém sboru už pomalu rok. Můžeš nám o sobě prozradit trochu víc?

Pocházím z menší obce Veleň, která se nachází na severovýchodním okraji Prahy. Studovala jsem Gymnázium v Brandýse na Labem, na který mám moc hezké vzpomínky. Absolvovala jsem Českou zemědělskou univerzitu v Praze - Suchbátka, Provozně ekonomickou fakultu. Už téměř tři roky jsem zaměstnaná v organizaci Člověk v tísni jako ekonom projektů. V současnosti pracuji v sekci Varianty, která podporuje zavádění interkulturního a globálního rozvojového vzdělávání do českého školství. Jedná se především o poskytování informačních a metodických služeb pedagogům v této oblasti, a to zejména formou různých seminářů, workshopů, akcí na školách a výukových materiálů. Před rokem jsem se přistěhovala do Prahy 6 - Veleslavína, kde bydlím se svým manželem Alešem.

Pocházíš z evangelické rodiny?

Ani jeden z rodičů víru nepraktikoval, v rodině jsem tedy k víře vedena nebyla. Setkávala jsem se s ní však u mých prarodičů. Můj otec pochází ze smíšené věřící rodiny, kde babička byla katolička a dědeček evangelík (člen ČCE). Za prarodiči jsme často jezdili do Jizerských hor, kde celý život bydleli ve skromných podmínkách v klasické roubené chaloupce. Na toto místo velmi ráda vzpomínám.

Co tě přivedlo k nám do sboru?

Má cesta víry byla doposud spíše samostatné hledání. Během tohoto hledání jsem několikrát zvažovala sdílení víry v rámci některé křesťanské církve. Často jsem se však vracela k otázce – jestliže věříme v jediného Boha, sdílíme křesťanské hodnoty - jaká je ta pravá křesťanská církev? Tedy otázka, kterou si člověk z rodiny praktikující a pevně ukotvené v jedné z křesťanských církví obvykle neklade. Zároveň jsem pociťovala obavy a nejistotu učinit první krok.

Jak jsem již zmínila, asi před rokem jsem se přistěhovala do Prahy 6, kde žiju se svým manželem. Náš vztah

vnímám od počátku jako velký dar, který není samozřejmostí a za který děkuji Bohu. Současně jsem v této době začala více vnímat potřebu a smysl sdílení víry. Do velké míry i díky mému manželovi, který je katolík. Společně o otázkách víry přemýšlíme a bavíme se o nich, což nás vzájemně obohacuje. Rozhlédla jsem se tedy po okolí svého bydliště a kontaktovala pana faráře Hudce. Jednalo se spíše o takové pocitové rozhodnutí - s ČCE jsem se před tím setkala prostřednictvím mého dědy a písniček Svatopluka Karáska. Když jsem zjistila, že v rámci dejvického sboru působí pěvecký sbor Naši pěvci, napadlo mě, že bych se ráda ke zpívání přidala a zároveň tak poznala prostředí místního sboru. Na podzim loňského roku jsem začala pravidelně docházet do NP a poté občas (nejprve trochu s obavami) na nedělní bohoslužby do dejvického sboru. Počáteční obavy se postupně rozplynuly. Chvilé strávené s NP a na nedělních bohoslužbách jsou pro mě velmi naplňující, smysluplné a příjemné. Jsem ráda, že má cesta vedla až sem.

Kolikátý žalm budeš letos číst?

(AH) Tak by se dalo docela decentně ptát po věku druhého člověka. V rodině sestry Hermíny Duškové je totiž už po léta zvykem, že se při narozeninách čte příslušný žalm podle věku oslavence. Letos 15. dubna 2011 jsme se sestrou Duškovou spolu s jejím prasynovcem, jeho manželkou a za přítomnosti dalších pěti členů dejvického sboru četli už žalm 101.

Komu se to podaří dosáhnout takového čísla!? Někdy si klademe otázku, zda je to vůbec výhra. Ale sestra Dušková se, pokud si dobře vzpomínám, nikdy touto otázkou netrápila. Žila svůj život vždycky s vděčností za každý nový den, který jí Pán Bůh přidal. Při společném setkání jsme si na přání sestry Duškové zazpívali píseň V sjití tomto pravme sobě (EZ 399), společně se pomodlili, pochutnali si na dobrotách, povyprávěli a pročetli některé gratulace. Náš sbor podal žádost panu prezidentovi na udělení státního vyznamenání manželům Duškovým za jejich zásluhy, a tak jsme sestru Duškovou informovali a seznámili s textem žádosti, aby věděla, nač je třeba být připravena.

*Vážený pane prezidente,
dovolujeme si Vám navrhnout na letošní státní vyznamenání manžele
Bohuslava a Hermínu Duškovy, jejichž velkorysý čin trvale obohatil kulturní
dědictví našeho národa.*

*Bohuslav Dušek (1886 - 1957) shromáždil během svého života rozsáhlé
sbírky uměleckých předmětů – obrazů, grafiky, knih, rukopisů, archiválií,
užitného umění a dalších starožitností. Jeho žena Hermína (*1910) po úmrtí
manžela na jeho přání a po své zralé úvaze darovala tyto sbírky nevyčísitelné
hodnoty předním českým kulturním institucím – Národnímu muzeu,
Uměleckoprůmyslovému muzeu v Praze a Národní galerii v Praze. Zasloužila se
tak o to, aby vzácná díla namnoze českých umělců a spisovatelů zůstala
v kulturním dědictví českého národa.*

*Paní Hermína Dušková dosud žije. Je členkou Farního sboru
Českokobratrské církve evangelické v Praze-Dejvicích (odtud její nominace) a
v dubnu letošního roku oslaví své 101. narozeniny. Donedávna byla plně*

soběstačná a skromně žila ve svém malém dejvickém bytě, poslední měsíce vzhledem k proměnlivému zdravotnímu stavu pobývá v Domově odpočinku ve stáří Diakonie ČCE v Krabčicích pod Řípem. S návrhem na státní vyznamenání vyjádřila vděčný souhlas.

Domníváme se, že její zásluhy a též zásluhy jejího manžela jsou obrovským přínosem k zachování kulturního a historického dědictví našeho státu.
(Zkráceno)

Když jsme jeli sestře Duškové popřát, dočetla jsem zrovna knihu Dva životy – rozhovory s Viktorem Fischlem, který oslaví 100 let v příštím roce. Myslím, že i on, stejně jako naše sestra Dušková, patří mezi ty vzácné a moudré, kteří nám stále mají co předat a sdělit. Vyjádřila jsem to v gratulaci:

Praha 14. 4. 2011

Milá sestro Dušková!

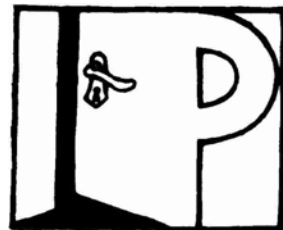
Před lety jsme v našem sboru slavili sté narozeniny bratra Jana Dědiny, na něhož si určitě dobře vzpomínáte. Tehdy jsem mu citovala slova Viktora Fischla z knihy „Svědek téměř stoletý“, která napsal o svém příteli porodníkovi Karlu Steinbachovi. Bylo mu 94 let a pro Viktora Fischla to byl člověk, který „nosí své stáří jako kytku v klopě kabátu“. Tak nám připadal i bratr Dědina. A Vy jste pro nás také takovým člověkem, i když už nejste „svědek téměř stoletý“, nýbrž slavíte už 101 let. Není to samozřejmost, udržet si svěžest a nadhled do takového stáří.

V knize Dva životy téměř stoletý Fischl vyznává: „Jsem sice vděčný za každý den, který mi bylo dáno radovat se ve století jedenadvacátém, ale zdá se mi, že už v něm vystupuji jen tak pohostinsky, jako bych do něj proklouzl nějakým nedopatřením. Cítím se tu jako zapomenutý dešťník z toho století minulého. Stále častěji narážím na věci, kterým už ani za mák nerozumím, a vím, že čas, který mi zbývá, bude stačit sotva víc než na konečné vyúčtování.“ Asi je to úděl stáří, doba se mění a čas rychle ubíhá, nové věci přicházejí se závratnou rychlostí, a když jste si kolikrát povzdechla: „Já už do téhle doby ani nepatřím“, s podivem jsem si uvědomila, že já vlastně někdy také ne. A to jsem o dost mladší. Ale zároveň jsem si uvědomila, že držet krok s dobou se Vám dařilo hodně dlouho. A to je dobře. Jste pro nás příkladem člověka, který nikdy nevzdal život, a dobrým, už více než stoletým svědkem víry. Za to jsme Vám a Pánu Bohu vděční a vážíme si toho, že tu s námi ještě jste a děkujeme za ty chvíle, které ještě spolu můžeme prožívat.

Vaši Abigail a Petr Hudcovi

Adresa sestry Hermíny Duškové: Diakonie ČCE - Domov odpočinku ve stáří, Rovné 58, 411 87 Krabčice. (Kdo byste se u ní třeba cestou na Říp stavoval, najdete ji ve 2. patře hlavní budovy vedle kaple.)

Noc (otevřených) kostelů

*„Připomínám si noc co noc, jak jsem na struny hrával,
v srdci přemítám a duch můj hloubá.“*

Tento verš – sedmý ze 77. žalmu – budeme během května vídat na červeno-žluto-fialových plakátech po celé Praze, ba i celé České republice, na Slovensku a v Rakousku. Mnohé snad tento verš přiměje zahloubat se do Písma za dlouhých jarních večerů. A doufejme, že dost lidí také pozve, aby se zejména v jednu májovou noc vydali na malé putování po duchovní stezce své domoviny.

V pátek 27. května totiž proběhne Noc kostelů. V tento den, ale hlavně večer a noc, se ve třech středoevropských zemích otevřou kostely, modlitebny a další prostory spjaté s křesťanským bohoslužebným životem. Jen v Praze bude poutník moci navštívit na osmdesát takových stánků, v celé zemi pak přes pět set (vyčerpávající přehled s podrobnými programy najdete na stránkách www.nockostelu.cz).

Náš sbor se do letošní, teprve druhé celorepublikové Noci kostelů z rozhodnutí staršovstva rovněž zapojil. A dokonce se nám podařilo dohodnout vzájemně návazné programy s římskokatolickou farností u sv. Vojtěcha (v Thákurově ulici) a se sborem Církve československé husitské ve Wuchterlově ulici. Kdo tedy odolá volání barokních kostelů z historického jádra Prahy, může věnovat celý večer ekumenickému putování v Dejvicích a Bubenči. Naše sborové prostory obstarají podvečerní předehru, od 17 do 20 hodin. Vrcholem našeho programu bude „obnovená premiéra“ divadelního ztvárnění příběhu O. Wilda Šťastný princ v podání naší mládeže (od 18 hodin). Kdo jste představení viděli v adventu, jistě si je rádi připomenete, komu tehdy uniklo, má se na co těšit. Hlavně návštěvníkům odjinud také představíme náš sborový život a poslání Střediska Diakonie ve Stodůlkách, jehož jsme patronem – a upozorníme na chystaný III. ročník Bienále pro Diakonii.

Tomu, kdo chce od nás putovat dál do otevřené noci, poskytneme malé občerstvení (nejen duchovní). Doporučujeme pak zavítat ke sv. Vojtěchu, kde se nabízí od 19 hodin promítání, zpěv a duchovní zamyšlení nad legendou o svatém Vojtěchovi – obdobný program se bude opakovat ještě od 20 do 21 hodin. Malé dejvické putování lze pak zakončit varhanním koncertem „u husitů“ ve Wuchterlově ulici od 22 hodin, v duchovním hloubání tam lze pokračovat až do jedné hodiny s půlnoci. Ve sřešovickém sboru ČCE, který je od nás také snadno dostupný, bude program od 20 do 23 hod. (včetně zpěvů z Taizé od 21 hod.).

Kdo by chtěl vyrazit s dětmi již odpoledne, může v našem okolí zavítat od 16 hodin do malebného kostelíku sv. Gotharda na okraji Stromovky – nebo zajet na půl pátou do kostela sv. Antonína na Strossmayerově náměstí.

Noc kostelů se od roku 2005 postupně rozšířila z Vídně přes celé Rakousko, dále do Brna a Plzně a odtud do celé České republiky i na Slovensko. Letos případně ještě do doby velikonoční - očekávání Letnic. Jak příhodná doba „v srdci přemítat a v duchu hloubat“, noci putovat a připomínat si – či nově poznávat, kde jsou a jak působí více či méně odvěká duchovní útočiště Kristova lidu.

Hana Volná

U NÁS SJ VYBERE KAŽDÝ

Srdečně zveme na

PRODEJ ŠATSTVA VŠEHO DRUHU

Z NĚMECKA (second hand),

který se koná v prostorách naší modlitebny
od 17. 5. (úterý) do 20. 5. (pátek), vždy od 14 do 19 hodin.

V sobotu 21. 5. pak od 9 do 14 hodin.

Ceny velmi nízké.

Výtěžek jde na potřeby sboru

Ekumenická bohoslužba za krajinu

se letos bude konat v **sobotu 4. června od 15 hod** na Sedleckých skalách. Kázát bude **Josef Cepl**, kazatel Církve adventistů sedmého dne. K následné besedě je pozván **Ing. Vladimír Buřt**, místostarosta obce Horní Jiřetín a laureát Ceny Josefa Vavrouška za rok 2009. Během odpoledne vystoupí kytarista a zpěvák **Slávek Klecandr**. Na místo bohoslužby lze opět dojít společnou poutí od kostela Stěti sv. Jana Křtitele v Dolních Chabrech, sraz v 10 hod. Více informací během května na nástěnce a na www.drahan.chabry.cz

Anna Hejlová

John H. Yoder: Ježíšova politika...

Kniha s dlouhým názvem: *Ježíšova politika. Vicit Agnus Noster - Cesta kříže a její společenský dosah* (Eman 2004), jejímž autorem je **John Howard Yoder**, je pro laika velmi náročná. Omezím se na dvě myšlenky, jež mne nejvíce oslovily: Ježíšovo pověření úkolem a následování jeho příkladu.

Nad známými slovy evangelíí »Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem vyvolil« (Mt 3,17; Mk 1,11; Lk 3,22) uvažuje autor takto: „Nemusíme teď spekulovat o tom, jak výslovně Ježíš - nebo Jan nebo Lukáš - tato slova z nebe chápal jako odkaz na Žalm 2, 7 či Izajáše 42,1b. Je-li opravdu míněn obojí odkaz, jedná se o jasné spojení motivu dosazení na trůn (Ž 2) s motivem trpícího služebníka (Iz 42). Ať už je tomu jakkoliv, máme tu...určitě co dělat se zplnomocněním k dějinnému poslání. »Ty jsi můj Syn« není definice či akreditace nějakého metafyzického synovství, je to povolání k úkolu. Ježíš je pověřen, aby se stal - v dějinách, v Palestině - mesiášským synem a služebníkem, nositelem Boží přízně a zaslíbení. Toto poslání je ještě určitěji definované zkouškou, která bezprostředně následuje. Pokušitelův hypotetický sylogismus »Jsi-li Syn Boží,...« není úsudkem vycházejícím z nějakého pojmu metafyzického synovství, nýbrž z pojmu vladařství. »Syn Boží« nemohl v aramejštině označovat ontologickou soupodstatnost Syna s Otcem, aby pokušitel mohl jako první myslitel chalcedonské provenience náležitě dumat o tom, jak může Ježíš, sdílející božské atributy, být zároveň všemohoucím a zároveň předmětem pokušení, aby jej pak mohl svádět k nenáležitému užití této všemohoucnosti. »Syn Boží« v Žalmu 2,7 je odkazem ke »králi«; pokušitel nestaví před Ježíše nic jiného než alternativní možnost výkonu královské moci.« [str. 33-34]

Jak Ježíš uložený úkol plnil? „Co tedy Ježíš odmítl, nebyl pouze metafyzický status Božího synovství, ale svrchovaný a ničím nespoutaný výkon moci nad lidmi, mezi nimiž mu bylo určeno prodlévat. Jeho sebeponížení, přijetí úkolu služebníka a poslušnost až na smrt vyjadřují přesně toto odřeknutí se vladařství... Bůh však rozhodl prohlásit toto sebezapření a přijetí porážky za vítězství... Toto pojetí účasti na způsobech Božího zápasu se vzpurným světem bylo v raném kvakerském hnutí nazváno »válkou Beránkovou« [223-224]

Logicky se vnučuje otázka: Co znamená vést válku Beránkovou, či prostěji

vyjádřeno: následovat příkladu Pána Ježíše? „Dlouhá historie interpretace a aplikace, kterou bychom mohli nazvat »žebráckou«, se zaměřovala na vnější formu Ježíšova života; jeho odřeknutí se trvalého domova a majetku, jeho celibát, jeho bosonohé putování...“ [129] Tuto cestu Yoder odmítá a zdůrazňuje: „Není žádný *obecný* recept na život podle Ježíše... Je jenom jedna sféra, kde koncept napodobení platí - zato tam platí skutečně pro každý pramínek novozákonní literatury a (co je ještě nápadnější) bez jakýchkoli paralel v jiných oblastech: Tou sférou je konkrétní společenský význam kříže tváří v tvář nepřátelství a moci. Služba nahrazuje ovládnutí a odpuštění pohlcuje nepřátelství. V tom - a jenom v tom - nás novozákonní myšlení zavazuje, abychom »byli jako Ježíš.« [130/131].

Drago Fišer

BIBLICKÉ PŘESMYČKY (STAROZÁKONNÍ POSTAVY)

(Najdi 13 jmen. Velká a malá písmena, čárky, vykřičník či tečka nehrají roli)

- 1/ blána
- 2/ kina
- 3/ humna
- 4/ SMS ano!
- 5/ on najat
- 6/ a jdu!
- 7/ ráno
- 8/ musela
- 9/ maso
- 10/ tur
- 11/ ave!
- 12/ ani led
- 13/ a Emil Z.

Vyluštění posílejte do 15. května 2011 na mail či poštovní adresu redakce uvedenou v tiráži na poslední stránce.

Vylosovaný luštitel obdrží malou odměnu.

Kalendář na květen 2011

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	1. 5. 8. 5. 15. 5. křest Štěpánky Vojtkové 22. 5. křest Almeidy Camidge 29. 5. 5. 6. 12. 6. Svatodušní s VP	A. Hudcová Petr Brodský A. Hudcová A. Hudcová D. Henych MUDr. Z. Susa A. Hudcová
Biblická hodina	úterý 18:00 (10. 5. naposledy v tomto školním roce)	
Děti	nedělní škola: náboženství:	neděle 9:30 čtvrtek 16:30 pátek 13:30 v ZŠ Suchdol
Mládež a dorost	úterý v 19:00	
X-cátníci	čtvrtek 19. 5. v 19:30 - J. Cihlová: Kuba	
Sbor Naši pěvci	středa v 18:30	
Křesťanská služba	neděle 1. 5. po bohoslužbách Dobročinný bazar šatstva 17.- 21. 5. (bližší uvnitř čísla)	
Klub poznávání	středa 25. 5. - Botanická zahrada; sraz na konečné busu č. 112 v Troji ve 14:00	
Hodina pohybu pro seniory	ukončena; zahájí činnost po dohodě se zájemci po prázdninách	
Debatní klub seniorů	pondělí 9. 5. v 15:00 - Ježíšovo evangelium a co v něm není	
Setkání s hostem	8. 5. po bohoslužbách vypráví „potulný kazatel“ Petr Brodský o českých sborech v zahraničí	
Staršovstvo	čtvrtek 12. 5. v 19:30	
Konfirmandi	pokračování v září	

SOUTERRAIN – sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce: Pod Terasami 85, 164 00 Praha - Nebušice

tel.: 222 361 505, mobil: 776 24 00 28, e-mail: lydie@hartelova.cz

Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú.: 162838359 / 0800